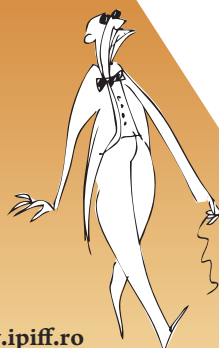

CINE FESTIVAL

www.ipiff.ro

IPIFF

2009
Ediția a 4-a

Publicația Festivalului Internațional al Producătorilor de Film Independenți

**"POLIȚIST,
ADJECTIV"**

**DESCHIDE
FESTIVALUL,
AZI,
LA 20.30,
LA CITYPLEX,
SALA 2**

În numărul de
mâine, o prezentare
detaliată a unui
eveniment cu
caracter senzațional,
ce va fi prezentat
sâmbătă

în cadrul IPIFF

ADDICTIVE TV

**Un show de sunet
și imagine
la Rotonda Mare
a Pavilionului
Expozițional**

UN OASPETE SURPRIZĂ

Ramona Bădescu, membră a juriului IPIFF 2009

*Actriță, interpretă
de muzică ușoară,
top-model,
prezentatoare de
televiziune,
implicată în
proiecte sociale.
Acum și membră a
unui juriu de
prestigiu - cel al
Festivalului
Producătorilor de
Film Independenți.
De multe ori cariera
sa a fost pusă pe
seama unor
influenți sponsori.
Cu certitudine, aici,
la Constanța, este*

O vedetă pe cont propriu

PAGINA
4

DIN SUMAR:

În paginile 2-3:

Criticul la Festivalul IPIFF 2009

AI. INCOGNITO

- Privind la publicul din sală
- Revăzând genericele filmelor

În paginile 4-5:

Cine-arhetipuri

*Polițistul
în filmele
românești*

Criticul la Festivalul Producătorilor

Privind la publicul din sală

PREAMBUL CU ISTORIC

Se consideră pretutindeni (vorbesc de lumea profesionalistă) că primul rol activ al unui critic la un festival de film este să asigure selecția titlurilor. Consacrarea acestui rol e chiar o condiție a legitimității și prestigiului unui festival. A se vedea rolul criticilor în succesul unor manifestări de gen, precum TIFF (Mihai Chirilov) sau Next (Andrei Gorzo), ca să dau, nu întâmplător, doar două exemple. În recenta sa carte, *4 decenii, 3 ani și 2 luni cu filmul românesc*, Alex. Leo Șerban legiferează această normă, invocându-i pe Gilles Jacob de la Cannes, pe Alberto Barbera și Moritz de Hadeln de la Veneția și pe alții, de pe alte coaste aurite.

"Problema" nu se pune însă (nu se pune așa) pe coasta mamaiană a Pontului Euxin, pentru simplul și temeinicul motiv că IPIFF e un festival atipic - unicul din țară care ne provoacă programatic cu "prezentarea tuturor producțiilor românești de lung și scurt metraj, lansate în premieră în ultimul an (iunie 2008-iunie 2009), din dorința producătorilor de a arăta și supune judecății publicului imaginea completă a cinematografului național", cum stipulează Comunicatul de presă semnat de Dinu Tănase.

Dar prin asta nu este evacuat din discuție rolul criticului în festivalul însuși - nu doar după, nu prin ce scrie în afara festivalului. Fiindcă IPIFF nu vrea să rămână în stadiul artizanal-propagandistic sau vesel-diletant în care s-au plasat în mare parte manifestările de la Mamaia anilor '60, de la Costinești anilor '80-'90 - nivel sub care s-a produs ceremonios-clientelar "desantul mediocrat" de la Mamaia-Constanța anilor 2004-2005 și în care recidivează unele inițiative de ultimă oră, pe care nu le numesc, spre a nu strica cheful estival al vreunui invitat la IPIFF 4.

Departa însă de mine încercarea de a da pe loc "un răspuns exhaustiv" chestiunii sus-semnalate, în introducerea la această subrubrică a ziarului de față. Mă și feresc s-o "personalizez", drept care recurg la jocul (ușor descifrabil, totuși, în caz de curiozitate) al unui pseudonim. Fiindcă invoc *rolul generic și dezinteresat* al profesionistului evaluărilor critice, în împrejurarea atât de specifică, de lucru dar și extrem de agreabilă, în care ne aflăm. Bref, voi face zilnic în acest colț de pagină o cronică miniaturală a festivalului, privind mai ales spectatorii din sală, chestionându-i pe câte unii la ieșire, fiindcă am văzur deja mai toate filmele din program, fie românești, fie străine.

În acest decor feeric, purtând semnătura lui Dragoș Buhagiar, de la CITYPLEX vor avea loc întâlnirile dintre realizatorii filmelor și ziariști

PROGRAMUL ZILNIC

● La Cityplex, în intervalul 18:00-22:00 Galele filmelor românești.

● Gala de deschidere va avea loc azi, la ora 20:30 cu filmul regizorului Corneliu Porumboiu, "Polițist, adjectiv". Călălalte proiecții sunt, zilnic, între orele 10:30 - 18:00.

● Documentele de scurt și lung metraj și producțiile școlile de film sunt prezentate în Rotonda Pavilionului expozițional din Mamaia, în zilele de marți-sâmbătă orele 09:00-14:00 respectiv 16:00-17:30.

Pentru informarea ziariștilor, zilnic, la ora 12.00, la Cafe Festival, de la Cityplex, conferințe de presă cu protagoniștii filmelor și invitați.

"La fântâni", filme străine de top

Pe ecranul instalat pe esplanada "La fântâni" din Mamaia vor fi prezentate filmele *Slumdog Millionaire* (UK) și *Vicky Christina Barcelona* (Spania/SUA) după următorul program:

- luni, marți - *Slumdog Millionaire*;
- miercuri, joi, vineri, sâmbătă - *Vicky Christina Barcelona*

Proiecțiile vor începe la ora 22:00.

Colectivul redacțional:

ADRIANA CRĂCIUNESCU - foto-debut în presa scrisă;
FLORIN VEDEANU și MIRCEA VĂLIMĂREANU - layout;
LORIN VASILOVICI

Ținuta oficială a echipei INFOTEAM FESTIVAL a fost realizată, în ciuda crizei economice profunde, la una din cele mai scumpe din București, cu un buget modest, respectiv cu un discount de 83,5%.

PRIMA CONFERINȚĂ DE PRESĂ - PRIMA VESTE BUNĂ

Buget redus cu numai 40%

Joi 18 iunie, la ora 11:00, în Rotonda Pavilionului Expozițional din Mamaia a avut loc conferința de presă în care a fost anunțată deschiderea celei de-a IV-a ediție a Festivalului Internațional al Producătorilor de Film – IPIFF 2009. Alături de președintele festivalului, Dinu Tănase, au participat reprezentanta Consiliului Județean Constanța – Direcția de Cultură, Carmen Vasile, Dan Nanoveanu, membru al juriului la secțiunea de scurt-metraj, scenaristul Sorin Lucian Ionescu, membru al juriului la secțiunea lung-metraj – director de programe la TV Neptun și PR-ul festivalului, Lorin Vasilovici.

Inițiat de Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România, organizat de Consiliul Județean Constanța, cu sprijinul Centrului Național al Cinematografiei, IPIFF își confirmă și consacră, la această a IV-a ediție, profilul distinct în cadrul celorlalte festivaluri de film din țară. Este unica manifestare din domeniu care are ca program prezentarea tuturor producțiilor românești de lung și scurt metraj, lansate în premieră în ultimul an (iunie 2008-iunie 2009), în dorința producătorilor de a arăta și supune judecății publicului imaginea completă a cinematografului național.

La secțiunea Panorama vor rula filme străine ce au primit distincții la prestigioase festivaluri din Europa. Locațiile proiecțiilor filmelor aflate în competițiile de scurt și lung metraj sunt în Cityplex, Rotonda Pavilionului Expozițional și esplanada „La fântâni” din Mamaia.

O deosebită importanță se acordă anul acesta competiției școlilor de film în care

au fost înscrise peste 100 de filme studențești de la universitățile de film. Dinu Tănase consideră că este de datoria festivalului să găsească și să promoveze tinere talente. La rândul său, Dan Nanoveanu a precizat, în cadrul conferinței: „Îmi doresc ca munca mea să fie la fel de grea ca și cea de anul trecut și să ne aducă la fel de multă plăcere, deoarece la ediția 2008 a fost dificil să acordam premiul I”.

În ciuda bugetului, care s-a redus față de ediția precedentă, Dinu Tănase a asigurat: „Proiectele noastre rămân la același nivel calitativ ca și anul trecut, doar amplitudinea lor va fi diminuată.” IPIFF este un festival de lucru și delectare în plină vacanță, pe care producătorii îl dedică propriei vocații, dar celorlalți realizatori, tinerei generații și tuturor celor care iubesc filmul. „Un altfel de festival”, așa cum este menționat în comunicatul de presă.

S-au anunțat workshopuri de inițiere în arta și tehnica filmului, spectacole-eveniment și lansări de carte. Vineri, 26 iunie, este programată lansarea unei cărți-album „București – platou de filmare” de Gheorghe Bălășoiu, apărută la Editura Unatc. Iar, cea de-a VI-a ediție a Festivalului Internațional al Producătorilor de Film se va încheia cu un show susținut de o trupă din Anglia, Addictive TV.

În sală au fost prezenți reprezentanți ai publicațiilor „Cuget liber”, „Telegraf”, „Replica Constanța”, „România liberă”, „România literară”, „Observatorul de Constanța”, „Vip”, „What Where When”, „Businessmen's Newspaper” și postul de radio „Constanța”.

Criticul la Festivalul Producătorilor

Revăzând genericele filmelor

NU INCHIZITORIAL, NICI OMAGIAL, CI SISTEMIC

Sînt tot eu, Al. Incognito, presupunînd că ați remarcat deja (poate ați și citit) titlul, subtitlul rubricii și – cine știe?! – chiar textul din pagina precedentă. Stimulat (ca să nu zic *direct manevrat*) de coordonatorul ziarului, dl Lorin Vasilovici, “m-am legat la cap” de două ori (ceea ce nu înseamnă că nu-mi voi oferi cotidian minimum trei ore de plajă și înot): pe lângă o cronică în miniatură a reacțiilor publicului la filmele din program, nu-mi voi refuza nici niscaiva panseuri despre ce voi zări cu coada ochiului pe ecran (cum notam în finalul subrubricii anterioare, am văzut deja cam toate filmele, atît românești, cît și străine).

A doua parte a rubricii zilnice *Criticul la Festivalul Producătorilor* se intitulează, cum se poate citi mai sus, *Revăzînd genericele filmelor*. Ce vrea să zică asta? Nu-mi voi permite, adică, în haloul acesta de farmec al unui festival-estival, să vă plictisesc la sigur cu reiterarea nici măcar liliputană a eventualelor cronici la filmele ca atare, din timpul stagiunii trecute sau cu anticiparea celor viitoare, în cazul *Avanpremierelor*. Nu. Îmi propun doar să caut o relație între ceea ce voi observa privind spre spectatorii din sală, înregistrîndu-le reacțiile – pe de o parte – și ceea ce se întîmplă concomitent pe ecran – pe de altă parte. Și voi sări de la această relație faptică, instantanee, la sursă, la cauza efectelor. În speță, voi identifica *ad-hoc* de pe generice numele “făptașilor”. Dar nu în scop inchizitorial, nici neapărat omagial, ci – că să fiu academic – *sistemic*. Voi fi foarte atent, de pildă, dacă regizorul semnează și scenariul, singur sau în echipă, dacă e sau nu e cineva deconspirat ca autor al *dialogurilor*, dacă e sau nu e careva ce-și asumă (măcar parțial) *casting*-ul (dacă e cumva totul “auctorial” sau, invers, puțin la voia întîmplării). Și așa mai departe, cu alte indiscreții... decente (personal, practic totuși nudismul - un fel de echivalent balnear al francheței în critică). Ar fi, toate acestea, observații din categoria acelor “detalii” nu prea știute care compun profesia producătorului, încă în gestație la noi, după ce a fost amputată... (dar să nu devenim retorici și istoriciști). Pe mîine!

Post scriptum. De dragul celor trei ore minime de plajă și înot (bașca viziunile, somnul și neprevăzutul sau inavubilul), vă promit să reduc la jumătate spațiul însemnărilor pe care le-am pefațat mai sus.

Corneliu Porumboiu - de pe covorul roșu de la Cannes la Festivalul IPIFF 2009

POLIȚIST, ADJECTIV

**Luni 22 iunie,
ora 20:30, Cityplex
(sala mare):**

REGIA:
**CORNELIU
PORUMBOIU**

CU:
DRAGOȘ BUCUR

DRAMA

DURATA:
115 minute

PREMIERA ÎN ROMÂNIA:
03.07.2009

Comedia a fost realizată la începutul anului 2009, la Vaslui, orașul natal al lui **Corneliu Porumboiu**. De altfel, tot la Vaslui regizorul a filmat și pelicula sa de debut, **“A fost sau n-a fost?”**, pentru care a primit **Camera d’Or la Cannes**, în 2006.

Produs de Periscop Pictures, Racova și Raza Studio, filmul **“Polițist, Adjectiv”** a beneficiat de sprijinul financiar al Centrului Național al Cinematografiei din România (1,488 de milioane de lei), dar și de susținerea HBO România.

“Polițist, adjectiv” a putut fi văzut în premieră în România la Festivalul Internațional de Film Transilvania (TIFF).

CINE-ARHETIPURI

POLIȚISTUL

Angelo MITCHIEVICI

I. De la Ghiță Pristanda la Garcea

SPRE DEOSEBIRE DE FILMUL american unde s-a construit o imagine eroică a polițistului, șerif în Vestul Sălbatic, împărțind dreptatea la marginea frontierei, în filmografia românească reprezentantul ordinii publice a avut o carieră plină de accidente. Poate că tipul polițistului autohton datorează profilul hilar, grotesc, de durabilă și voioasă vecinătate cu prostia, dramaturgului național, I.L. Caragiale, a cărei comedie, *O scrisoare pierdută*, ecranizată în 1953 de Victor Iliu, dar jucată de nenumărate ori pe scenele teatrelor din capitală și provincie impune o caricatură provincială pe Ghiță Pristanda interpretat în filmul mai sus de Marcel Anghelescu. Drumul parcurs de la Pristanda la Garcea, chintesență a imbecilității congenitale la care se adaugă după gust un dram de poltronerie, cuprinde o serie de avatarii remarcabile. Personaj fabricat de *Vacanța mare*, Garcea ieșea la rampă pe marile ecrane în *Garcea și oltenii* (2002), filmul lui

Sam Irvin, al cărui succes de casă demonstrează recunoașterea de care se bucura personajul întruchipând din plin tâmpul național. Garcea își afla rădăcini adânci în tipul milițianului din Epoca de aur, incult, agramat și oneros, manevrând pulanul ca pe un baston de mareșal. Există loc de eroism și pentru milițian, născut din nevoia de ordine și disciplină a statului totalitar al cărui „organ” devenea inteligent, impecabil moral, manierat și cu mult umor așa cum o de-

o de-

monstrează celebra serie a lui Mircea Drăgan cu Brigada Diverse, *B.D.*

intră în acțiune (1970), *B.D. în alertă* (1971) *B.D. la munte și la mare* (1971) unde în rolul celebrului căpitan Panait se afla Toma Caragiu. Au ajutat la impunerea unui Sherlock Holmes or Arsene Lupin românesc și romanele Rodicăi Ojog Brașoveanu și mai ales cele ale lui Horia Tecuceanu, care-l inventa pe căpitanul Apostolescu. În orice caz, milițianul autohton apărea ca o figură pozitivă în slujba dreptății, în încercarea de a șterge din codul său genetic orice urmă de caragialism. Altfel, când se afla în slujba Siguranței statu-

lui în perioada antonesciană din filme-seriale precum *Pistruiatul* (1973), *Roșcovanul* (1976) în regia lui Fracisc Munteanu sau *Un august în flăcări* (1974), coproducție regizorală semnată de Radu Găbrea, Dan Pița, Alexandru Tatos și Doru Năstase polițistul era neapărat imbecil și obligatoriu poltron. Aici era loc pentru metamorfoza lui BD în comisarul Mizdrache jucat de același Toma Caragiu.

II. De la cravata comisarului Moldovan la cosorul lui Moceanu

O ALTĂ SPECIE DE POLIȚIST cu maniere era infatigabilul comisar Miclovan/ Moldovan întruchipat de Sergiu Nicolaescu din celebra serie (*Cu mâinile curate* (1972), *Ultimul cartuș* (1973), *Un comisar acuză* (1974), *Revanșa* (1978), *Duelul* (1981)), singurul polițist de factură americană cu cravata și palarie, care înfrunta pe legionarul cu parpalcul de piele și figură de mardeiaș pentru care Paraipan (Gheorghe Dinică) rămâne emblematic, cunoscând gloria specială a negativilor. După revoluție însă, tipului i-a mai fost adăugată o

“Non-thriller cerebral”, în care un “intelect brici ca laserul (...) tinteste la temele autoritatii și ale reziduurilor totalitarismului”.

Astfel definește criticul de film Jay Weissberg de la “Variety” lungmetrajul “**Politist, adjectiv**” de Corneliu Porumboiu.

“Noul cinema românesc câștiga în elan cu non-thrillerul cerebral «**Politist, adjectiv**» de Corneliu Porumboiu. «A fost sau n-a fost», câștigătorul Camera d’Or din 2006, îl consacrase pe Porumboiu drept un scenarist-producător spiritual cu o superbă ureche pentru dialog și cu o preocupare pentru ramificațiile mai vaste ale adevărului. Al doilea lungmetraj al său, despre un polițist din

vremurile noastre care e obligat să supravegheze un adolescent suspectat că ar vinde marijuana, duce demersul mai departe, țintind un intelect brici ca laserul și o profund și bine cântărită înțelegere a limbajului la temele autorității și ale reziduurilor totalitarismului.”

Astfel își începe criticul de film Jay Weissberg de la “Variety” cronică lungmetrajului cu care Porumboiu participa la Festivalul de la Cannes, în secțiunea Un Certain Regard.

Specialistul într-ale peliculei e de parere ca filmul nu va avea dificultati în a rula în cinematografele de arta din Europa și SUA, “chiar dacă unele audiente vor găsi secvențele lipsite de acțiune obositoare”. Adevăratul subiect al lui “Politist, adjectiv” este, crede Weissberg, inabilitatea sau refuzul societății românești de a pro-

gresa într-o forma sau alta. Finalul, în care apare căpitanul de poliție (Vlad Ivanov), justifică desfășurarea calculată și acumularea tensiunii, dar totodată răsplătește spectatorul cu unul din acele rare momente revelatoare, sustine criticul, care definește pelicula drept “extraordinară”. Asta pentru că

“Porumboiu e unul dintre puținii cinești din ziua de azi care înțeleg atât de complet și puterea limbajului, și puterea elementelor vizuale. Își folosește inteligența pentru a investiga influența unui sistem care și-a exercitat controlul timp de generații, susținând că astfel de sisteme mor încet și nu de moarte bună”. Weissberg încheie subliniind că “fiecare inch al cadrului conține ceva semnificativ”.

“POLIȚIST, ADJECTIV” de Corneliu Porumboiu - distins cu Premiul FIPRESCI la Cannes

Filmul “Polițist, adjectiv” de Corneliu Porumboiu a primit premiul FIPRESCI (Fédération Internationale de la Presse Cinématographique) pentru secțiunea Un Certain Regard.

Pelicula “Polițist, adjectiv” relatează povestea unui polițist dintr-un oraș de provincie (Dragoș Bucur). Acesta este obligat să investigheze un caz minor, al cărui protagonist este un licean. Pe parcursul investigației, polițistul își dă seama că nu mai crede în meseria sa.

Filmul lui Porumboiu a rulat în cadrul secțiunii “Un Certain Regard”.

În filmele românești

trăsătură esențială, cruzimea; milițianul era înregistrat ca parte esențială a sistemului represiv, el devenea bruta imbecilizată, cu profil lombrosian, capabilă de orice și pentru care reprezentativ rămâne filmul *Cel mai iubit dintre pământeni* (1995) al lui Șerban Marinescu după romanul omonim al lui Marin Preda, cu Dorel Vișan în rolul milițianului din lagărul de exterminare comunist. Rolul excelent pe care-l face actorul relevă însă și partea filozofică a problemei cosorului lui Moceanu, compusă din două părți, „partea lemnoasă” și „partea feroasă”, menită să sublinieze manihesimul gregar al brutei, și anume regresia la un stadiu intermediar de dezvoltare a lui *homo sapiens*, stadiu al primelor intuiții care fac parte dintr-un complex proces de individuație. Milițianul nu e numai bruta, el reprezintă un fel de atavism, este pitecantropul în uniformă venit din noaptea timpului cu scăpărări de luciditate în obscuritatea larvară a violenței mocnite. El sesizează că intelectul face diferența, mângâind cu un vâtra craniul filozofului încarcerat. Poate că aici se găsește cea mai teribilă coborâre pe o scară a umanității a acestui tip spre un arhetip

care întrunește, ca trăsături, violența, rudimentaritatea și instinctul primar. Garcea are să completeze acest chip desfigurat cu un zâmbet tâmp sau o seriozitate gaga care împrumută ceva din rectitudinea pulanului din dotare, personaj îndrăgit imediat de conaționali și recunoscut în numeroase ipostaze.

III. De la fișa postului la dilemele semantice ale căpitanului Anghelache

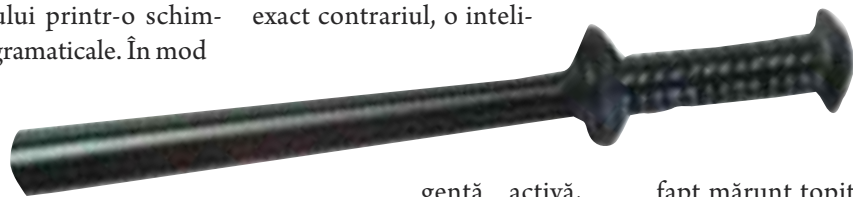
CU CE VINE NOU FILMUL lui Porumboiu care încă din titlu, *Polițist, adjectiv*, pare să dizloce ordinea limbajului printr-o schimbare a valorii gramaticale. În mod esențial, în filmul său, **P o r u m - b o i u** renunță la tipologii. Cei care așteaptă să-l reîntâlnească pe Garcea sau pe polițistul cavernelor, milițianul format în regimul concentraționar românesc, vor fi dezamăgiți. Cristi (Dragoș Bucur) este un tânăr polițist, un excelent profesionist care are în lucru un caz, nu unul de anvergură, care să arunce în aer în-

tregul FBI, ca în filmele americane, unde totul se face și se desface la scară națională și internațională, ci un caz mărunț. Cu toate acestea, Cristi dovedește un profesionalism desăvârșit care-i lipsește colegului său de birou, mai vârstnic și mizând pe cartea unei obediențe salvatoare. În toată această ecuație se află colegi pe care-i poți găsi oriunde printre funcționarii oricărei instituții, nu sunt speciali, nici buni, nici răi, și în plus, un șef, Căpitanul Anghelache (Vlad Ivanov), care este de parte de a fi prostia întruchipată, am putea spune că este exact contrariul, o inteli-

polițist se transformă într-o problemă de conștiință, o problemă aparent mărunță dacă nu ar rezona atât de puternic pentru el. Iar această problemă de conștiință se transformă într-una de semantică sau mai precis de dialectică așa cum o pune în ecuație șeful său apelând la definiții de dicționar pentru a-l determina să accepte finalizarea unui dosar în termenii pe care legea-i stabilește și care vor distruge viața unui tânăr imprudent. Într-un anume fel, toate fantomele polițiste care populează cinematografia românească de la

Iliu la Sam Irvin dispar pentru a lăsa loc la ceva cu mult mai grav, tocmai pentru că este un

fapt mărunț topit în cotidian, un fapt care nu echivalează cu o crimă și nici cu un hohot de râs, un fapt care se reduce la capacitatea cuvintelor de a schimba destine, de a justifica ordinea superioară pe care o reprezintă legea. Cuvintele decid totul, și la rigoare „polițist” poate deveni adjectiv, deși școala ne învață pe toți, tichinigi, ospătari sau filozofi, că ar fi substantiv. ▣

O viziune
estivala despre

Judecătorii IPIFF

MANUELA CERNAT

- Manuela Cernat este membră a juriului Galei APTR (Asociația Profesioniștilor de Televiziune din România).
- Manuela Cernat și-a făcut simțită prezența pe scena culturală românească prin numeroase volume de cercetare, traduceri, studii și scenarii de film documentar.
- Născută la Paris, descendentă a unor familii cu vechi rădăcini în istoria Molodovei (Stoici și Boldur), Manuela Cernat este realizatorul a trei filme documentare de marcă despre Anvers, Bruges și Bruxelles. În 2006 a fost președintele juriului Festivalului de film "Where is the love?".
- Manuela Cernat a fost menționată în presă ca reprezentând ambasadorul cultural al României, fiind om de teatru și de film, critic și un mare promotor al culturii românești de calitate. Ea este omul care lucrează din umbră pentru ca oameni valoroși să iasă în față, este discretă și rezervată în afirmații.
- În cadrul unui interviu de pe site-ul www.videofil.ro regăsim sfatul Manuelei Cernat pentru noua generație de cinești:
- Să aibă curaj, să fie ei înșiși, să înțeleagă că în contextul globalizării, doar marca propriei culturi le poate garanta succesul. Să aibă curaj să iasă din zona marginală, să vorbească despre teme etern umane, într-un limbaj racordat la vibrația epocii noastre, dar eliberat de balastul vulgarității
- Nu știu dacă aceste cuvinte au ajuns sau nu și la regizorii tineri ai prezentului, dar se pare că direcția pe care o punctează Manuela Cernat este una pozitivă și reală. Argumentele sunt chiar Cristian Mungiu și Cristian Nemescu, regizori aplaudați de curând la Festivalul de film de la Cannes.
- Manuela Cernat este o personalitate de valoare pentru România.

Dumneai reușește să intre în profunzimile spiritului românesc de ieri și de azi, pentru a culege niște roade. Apoi, are puterea ca aceste roade să le arate lumii întregi.

RAMONA BĂDESCU

- născută la 29 noiembrie 1968 în Craiova.
- Actriță, prezentatoare TV, interpretă de muzică ușoară, model internațional și prezentatoare de programe de divertisment la televiziunea Rai Uno, actriță de film. În anul 1996 se stabilește în Italia. Absolventă a facultății de Sociologie în cadrul Universității din București, promoția 1997. Debut poetic în revista *Convorbiri Literare*.
- Lucrează la un proiect muzical alături de trupa Millennium (o punte de legătură între muzica napoletană și cea românească).
- În vara asta și-a propus să organizeze un spectacol la Napoli, atât cu artiști napoletani, cât și cu artiști români și nu numai.

CRISTIAN TUDOR POPESCU

- editor, ziarul "Gândul"
- născut la data de 1 octombrie 1956 în București.
- Cristian Tudor Popescu s-a remarcat, înainte de a fi devenit un ziarist recunoscut și ca un important autor de proză.
- Profesor la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografie București, Catedra de Comunicare Audio-Vizuală.
- Declarat cel mai bun jurnalist mai mulți ani la rând, CTP este de părere că își datorează premiul mai mult aparițiilor la televiziune, decât articolelor din "Adevărul" sau "Gândul". Confirmă teoria con-

form căreia ziaristii sunt mai degrabă divorțați decât însurați. "Nu pot să spun că am o viață personală exemplară. Nu spun că am reușit, din punctul ăsta de vedere, cu două excepții și anume băieții mei. În rest nu am realizat mare lucru. Sunt divorțat, dar asta nu ca să mă înscriu în modelul gazetarului neapărat. Așa a fost viața", spune CTP.

ALEXANDRU TOCILESCU

- regizor de teatru
- Câteva din Spectacole regizate: (Sânziana și Pepelea), de Vasile Alecsandri, Studioul Casandra 1971. (Maria și copiii ei), de Osvaldo Dragun, Pitești 1978 (Mi-reasa Mută), după Femeia Mută de Ben Jonson, București 1995 "A douăsprezecea noapte" - W. Shakespeare, Teatrul Tineretului din Piatra Neamț 1975. "Faust", de Charles Gounod, 1998- la Opera Națională București. (O scrisoare pierdută), de I.L. Caragiale, 1999, Premiul UNITER pentru cel mai bun spectacol. "Amanții însânge-rați" de Chiamatsu Monzaemon, TNB 2001.
- În 2002 a primit premiul UNITER pentru întreaga activitate.
- Regizorul Alexandru Tocilescu, nonconformist, mereu în căutarea unor noi forme teatrale, este creatorul unor spectacole memorabile: (Hamlet, Antigona, Poate Eleonora, O scrisoare pierdută, Amanții însânge-rați, Comedie Roșie. A pus în scenă la majoritatea teatrelor din București și la multe teatre din provincie.
- În cadrul Festivalului National de Teatru, s-a jucat exploziv, pe scena de la Bulandra, spectacolul lui Daniil Harms, "Elisaveta Bam", spectacol ce beneficiază de elemente ale dadaismului, suprarealismului, ermetismului și constructivismului rus.

- În tinerețe agăța fetele le cinematograful, motiv pentru care mergea foarte des. "Mersul la cinematograful era o pasiune pe vremea aceea, se putea face o pasiune pentru film. Azi, nu știu dacă se mai poate face, fiindcă cinematografele au fost demontate, transformate în altceva, sau abandonate. Grădina Buzești, de exemplu este o ruina, cresc boschetii în ea". (Declarație din 2007)
- În 2006 - Alexandru Tocilescu și-a adjudecat premiul pentru "Cea mai bună regie" (Ediția a4-a a Festivalului Comediei Românești - festCo), cu piesa "O zi din viața lui Nicolae Ceaușescu".
- 30 martie 2009- Spectacolul "Casa Zoikăi", o nouă incursiune a lui Alexandru Tocilescu în lumea pitoreasca, dar tragică a comunismului, de data aceasta după un text de Mihail Bulgakov. A avut premiera la sala Mare a Teatrului de Comedie (29 martie 2009).

SORIN LUCIAN IONESCU

- Născut în 24 dec. 1966.
- Absolvent al ASE București - facultatea de management general (1991) și al Universității de Stat Ovidius Constanța - fac. de psihologie (2005), al bursei de jurnalism Freedom House USA (1998) și leadership Buncher Program Israel (2003). Un volum de versuri, 3 de proza și unul de critică muzicală publicate.
- Fost director al ziarului Observator de Constanța și fost redactor șef al ziarului Telegraf Constanța și al TV Neptun.
- În prezent, director de programe al TV Neptun, scenarist, realizator TV și director de strategie, promovare și imagine al Teatrului de Stat Constanța.
- Membru al juriului Festivalului Internațional al Producătorilor de Film Independenți (IPIFF) Maiaia din 2007, 2009.

Filme de lung metraj în competiție

Întâlniri încrucișate

Producător: TUDOR GIURGIU
Regia și scenariul: ANCA DAMIAN
În distribuție: MIMI BRĂNESCU, OXANA MORAVEC,
 ANDI VASLUIANU

Schimb valutar

Producător: NICOLAE MĂRGINEANU
Regia: NICOLAE MĂRGINEANU
Scenariul: TUDOR VOICAN, după o idee de CĂTĂLIN
 COCRIȘ
În distribuție: COSMIN SELEȘI, ALIONA MUNTEANU,
 ANDI VASLUIANU

Carol I

Producător: ANDREI BONCEA
Regia: SERGIU NICOLAESCU
Scenariul: SERGIU NICOLAESCU, EMIL SLOTEA
În distribuție: SERGIU NICOLAESCU, RĂZVAN
 VASILESCU, CRISTIAN MOȚIU, ANDREEA MĂCELARU

0 secundă de viață

Producători: THEODOR BARNA,
 ALEXANDRU ICLOZAN
Regia: IOAN CĂRMĂZAN
În distribuție: ANDREI PANDELE,
 COSTEL CAȘCAVAL, ANTONETA COJOCARU

Cea mai fericită fată din lume

Producător: ADA SOLOMON
Regia: RADU JUDE
Scenariul: AUGUSTINA STANCIU,
 RADU JUDE
În distribuție: ANDREEA BOȘNEAG,
 VASILE MURARU, VIOLETA POPA

Boogie

Producător: DRAGOȘ VÎLCU
Regia: RADU MUNTEAN
Scenariul: RADU MUNTEAN, ALEX BACIU,
 RAZVAN RADULESCU
În distribuție: DRAGOȘ BUCUR,
 ANAMARIA MARINCA, MIMI BRĂNESCU

Nunta mută

Producător: VLAD PĂUNESCU
Regia: HORAȚIU MĂLĂELE
Scenariul: ADRIAN LUSTIG, HORAȚIU MĂLĂELE
În distribuție: MEDA ANDREEA VICTOR, ALEXANDRU
 POTOCEAN, VALENTIN TEODOSIU

Weekend cu mama

Producător: ANDREI BONCEA
Regia: STERE GULEA
Scenariul: STERE GULEA, VERA ION
Distribuția: ADELA POPESCU, MEDEEA MARINESCU,
 TUDOR AARON ISTODOR, RĂZVAN
 VASILESCU, ANDI VASLUIANU, ION
 SAPDARU, GHEORGHE DINICĂ, FLORIN
 ZAMFIRESCU

Avanpremiere

Trip - Regia: FLORINA TITZ

Tango - Regia: TEDDY NECULA

Pești mici - Regia: ANDA CRUCEANU

Katalin Varga - Regia: PETER STRICKLAND

Cealaltă Irina - Regia: ANDREI GRUZSNICZI

În ziarul de mâine veți găsi descrierea amănunțită a acestor producții

Organizator

Consiliul Județean Constanța

Producător

Cu sprijinul

Sponsori

www.bikesmarket.ro

Parteneri

SI-2K Mini

CAMERA CU CARE S-A CÂȘTIGAT OSCARUL

FEBRUARIE 2009: "SLUMDOG Millionaire", o poveste impresionantă, filmată în mahalaua Mombay-ului, câștigă mai multe premii Oscar printre care și cele de imagine și regie. Nimic extraordinar până aici... doar că este primul laureat al acestui premiu care a fost **filmata cu o cameră digitală** și nu cu bătrâna "peliculă". Danny Boyle, regizorul filmului, povestește că își căuta împreună cu operatorul său (Anthony Dod Mantle) o cameră care să-l ajute să "intre în inima" mahalalei, să îi surprindă, documentarist, viața interioară; în același timp caută

să obțină o imagine plastică, expresivă, capabilă să trezească emoția în sala de cinema. Rezultatul căutărilor a fost "micuța" **SI-2K Mini, o cameră cât două pachete de țigări suprapuse**, aflată atunci încă în faza de prototip. Inițial intenționau să o folosească doar pentru surprinderea scenelor "life", filmate pe stradă, astfel încât să nu trezească suspiciunea trecătorilor, stresați în general de prezența unei camere de filmat. Au pus camera pe un **suport giroscopic**, au instalat **software-ul pe un laptop ținut în spate**, într-un rucsac și au pornit să

filmeze prin mulțime. Atât de tare le-a plăcut ce au obținut cu această "jucărie" încât **au filmat cu ea mai mult de 75% din film**. Această cameră, de fapt un exemplar mai "vârstnic" al ei, este în România și **va fi prezentată la IPIFF 2009, în ultima sa zi, sâmbătă 27 iunie**. Evenimentul va avea forma unui **workshop**. Mai întâi va fi o scurtă prezentare: vom vorbi despre rezoluția de cinema a camerei despre capacitatea ei de a "developa" nedistructiv imaginile și despre corectorul de culoare IRIDAS inclus; despre cum edităm prieteno-

sul format Cineform și cum ajustăm apoi toți parametrii imaginii cum ar fi culoarea, saturația și factorul Gamma. Apoi, **audiența va putea să asiste, în direct la realizarea unui scurt filmuleț**, care va fi apoi editat și finalizat. Totul pe loc, în mai puțin de o oră.

Evident, toți cei dornici de mai mult vor putea să o vadă de aproape, să pună întrebări, poate să și filmeze, un pic. Și asta pentru că, această cameră, în primul rând este prietenoasă și accesibilă... oricui știe puțin din secretul cinematografului sau măcar aspiră la asta. ▣

Convertor analogic/digital pe 12-bit și procesare internă digitală pe 48-biti

Senzor 2/3" 16:9 tip CMOS cu dinamică superioară și dot pitch de 5um

Sensibilitate ISO 250 la 0db

Prezentată
ÎN PREMIERĂ
în cadrul IPIFF

Înregistrare direct pe hard disk prin intermediul unui laptop sau a unui PC

Rezoluție 2K (2048x1152), format progresiv, compatibil cu standardul DCI

Opturator la 180 grade cu viteza variabilă (echivalent film)

11 diafragme echivalente în latitudine de expunere

Formatele de imagine sunt încapsulate ca AVI sau QuickTime gata de editare la rezoluția nativă

